



۲۰۲۰/۱۱/۱۰

دوکتور محمد عثمان تره کی

## چند نکته به توجه رئیس جمهور منتخب امریکا

مردم افغانستان که در یک جنگ سخت ظالمانه هر روز کشته می‌دهند، آرزو دارند تا رئیس جمهور جدید امریکا در اولین فرصتی که دوسیه جنگ افغانستان را رویدست می‌گیرد، به نکات زیر توجه کند :

- اشغال افغانستان و حضور زور گویانه نظامی امریکا که کاملاً در مغایرت با قوانین بین المللی و منشور ملل متحد قرار دارد، منبع اصلی خونریزی و قتل و قتال فعلی است که عنقریب طولش به دو دهه می‌کشد. باید به مردم افغانستان موقع داده شود تا در قبال این حضور ناقانون قوای خارجی با درک و آقبعینانه از منافع ژئوپولیتیک دو طرف افغانستان و امریکا و وضع منطقه تصمیم اتخاذ کند.

- جنگ طولانی با تلفات غیر قابل باور انسانی و حیف و میل ملیارد ها دالر ثابت ساخت، که اعمال زور برای در هم کوبیدن مقاومت ضد اشغال مولد نیست و نتیجه معکوس از آنچه قبلاً در نظر است به بار می‌آورد. رئیس جمهور پیشین با درک همین واقعیت پس از یک سال گفت و گو، دور میز مذاکرات رسمی با طالبان نشست. این را ما به موفقیت دیپلوماسی امریکا حساب می‌کنیم. موفقیتی که شکست و ریخت نظامی را در یک جنگ طولانی ملیشانیی قسماً جبران می‌کند.

- « مردم افغانستان در محور یک ملت گرد نمی‌آید. پاکستان صد بار در محاسبات ستراتیژیک نسبت به افغانستان امتیاز دارد » ( جو بایدن). به این ترتیب در گذشته از شما بناغلی رئیس جمهور حرف های غیر متعارف، غیرواقعیانه و خصمانه در رابطه به افغانستان شنیده شده است. افغان ها این بیانات را عصاره اندیشه یک شخصیت سیاسی که از جنگ عقده مند شده است تلقی نمودند و آنرا در وقتش جدی نگرفتند. اگر موضع تان تا حال در برخورد با واقعیت ها تغییر نکرده باشد، مردم افغانستان با شما به مثابه دشمن وحدت ملی و شریک پاکستان در خونریزی و نارامی افغانستان نگاه خواهد کرد. به حضور شما در سٹیج فرمانروایی کشور بزرگ امریکا خیر مقدم نخواهد گفت. با تأسف که جنگ افغان ها با شما ادامه خواهد یافت.

- وجوه مشترک زیادی در منطقه منافع و مواضع افغانستان و امریکا را با هم نزدیک می‌سازد. دود و غبار جنگ و جنایات جنگی ارتکاب شده توسط امریکا و متحدین مانع میشود که دو کشور افغانستان و امریکا دید روشن از منافع مشترک داشته باشند. باید به این جنگ غیر عادلانه بهر قیمتی که باشد خاتمه داد.

- در افغانستان گروه های فاسد و جنگ سالار داخل و بیرون حکومت که بالای ادامه جنگ سرمایه گذاری کرده اند، مذاکرات دوحه را به بن بست کشاندند. موفقیت شما رئیس جمهور را در انتخابات با فرض اینکه آتش جنگ

را برافروخته نگاه میدارید استقبال کردند. آنها اکنون به امید باز کردن باب یک معامله نو با حکومت جدید امریکا در تدارک زمینه بازگشت افغانستان به دهه نود جنگ های داخلی و باز کردن فصل جدید جنگ برای امریکا اند. دوام حمایت امریکا از این گروه ها حکومت نو امریکا را در ذهنیت مردم افغانستان بیش از پیش به مثابه یک قدرت شیطانی، مغرض و شریر که در همه جا برای آبادی خانه خود در تلاش ویرانی خانه دیگران است، معرفی میکند. زمینه های تفاهم را به قصد دریافت مخرج مشترک در رابطه به مسائل منطقی از میان میبرد.

- طالبان درک درستی از واقعیت ها پیدا کرده اند. آنها نه شوق و نه هم ظرفیت مسلکی اداره افغانستان کنونی را دارند. طالبان بار ها علاقه به قبضه انحصاری قدرت را رد کرده اند. در حالیکه حذف فزینی طالبان طی بیست سال امکان پذیر نشد، بعد از این هم ناممکن است که با زور آنها را از صحنه بدور پرتاب کرد. طالبان مولود ظلم و زیاده روی های جنگ اند. آنها عطش مردم افغانستان را به آزادی از راه جنگ و جهاد تمثیل میکنند. امریکا و متحدین چاره بی جز معامله با آنها ندارد.

- پاکستان با تدارک زمینه های لوژستیک ادامه جنگ طالبان در داخل افغانستان، عملاً به یک طرف جنگ نیابتی با امریکا و متحدین در افغانستان بدل شده است.

طالبان توان نجات از چنگ پاکستان را در خود نمی بینند. آنها تیرگی مناسبات با پاکستان را در شرایط جنگ به نفع خود نمیدانند. قطع رابطه با پاکستان پوتانسیل جنگی طالبان را ضعیف میسازد و موجب شکست شان در نبرد میشود. طالبان شکست خود را در نبرد به معنای تسلط غیر قانونی امریکا و متحدین بر مقدرات مردم افغانستان به کمک یک حکومت دست نشانده و فاسد قیاس میکنند.

دمیدن روح تازه، سازنده و صادقانه به مذاکرات صلح دوحه ضمانت قوی بیرون کردن طالبان را از کنترل پاکستان بدست میدهد.

- اگر قرار باشد که کلیه نظامیان و شبه نظامیان امریکا و متحدین افغانستان را ترک بگویند، این اقدام باید مسئولانه و به موازات اعطای ضمانت قوی جلوگیری از خلأ قدرت و تأمین کامل امنیت به جانب افغانی باشد.

بیست سال قبل طالبان در پروسه صلح کانفرانس بن در حاشیه رانده شدند. طالبان توانستند بکمک متحدین منطقی جنگ را تا بیست سال بعد ادامه دهند. ناکامی مذاکرات دوحه زمینه دوام جنگ را تا مدت های نامعلوم مساعد میسازد.

واقعیت اینست که تأمین صلح و امنیت بدون بیرون کردن طالبان از مدار نفوذ کشور های همسایه و جذب آنها در پروسه صلح امکان پذیر نیست.

عبور از یک مرحله انتقالی جنگ به صلح و تداخل جنگجویان طالب در نظام امنیتی آینده ضمانت خوب تأمین امنیت را بدست میدهد. به شرط آنکه مذاکرات دوحه از حیثه نفوذ گروهائیکه روی دوام جنگ سرمایه گذاری کرده اند، بدور نگاهداشته شود. « پایان »



[برای مطالب دیگر دوکتور عثمان تره کی، اینجا کلیک نمایید.](#)